

**KIJKEN TOT
ER NIETS MEER
IS TE ZIEN**

Els Opsomer reist veel. Onderweg maakt ze vrienden en, als kunstenaar, ook veel foto's. Af en toe ontmoeten die foto's en die vrienden elkaar in een nieuw werk. De laatste jaren zijn dat regelmatig video's met de naam '_imovie_'. De eerste drie van de reeks zijn deze zomer voor

ELS OPSOMER, '_IMOVIE[3]'; SILVER LIPS/FOR ME, 2006

het eerst samen te zien in het MAC's te Hornu. De naam '_imovie_' verwijst natuurlijk naar de videosoftware die Apple meeleverd met haar computers. Het maakt deel uit van het 'iLife'-pakket met toepassingen voor 'iMac' tot 'iPod'. Bij Apple verwijst de 'i' eigenlijk nog naar het internettijdperk en helpt de software gebruikers hun digitale wereld te organiseren. Bij Els Opsomer dekt de kleine 'i' een heel andere lading. Het zou de 'i' kunnen zijn van inzoomen, want dat is wat ze doet met haar foto's. Ze legt ze onder de scanner en onderwerpt ze aan een diepgaand onderzoek. Door er fragmenten uit te lichten probeert ze te (be)grijpen wat het geheugen uitveegt. Wat rest tussen al die details, is een zeer persoonlijke indruk. Dat geeft deze '_imovie_'s de 'i' van intiem.

Of misschien is het de 'i' van intermediair? De beelden in '_imovie [one]_: the agony of silence' (2003) verwijzen niet alleen naar een reis naar Palestina, maar ook naar de mediabeelden waarmee ze geconfronteerd wordt thuis. Dat maakt van deze video de meest herkenbare; één die verwijst naar een situatie die we allemaal kennen. Of toch niet? Deze video's focussen immers overtuigend op het grote verschil tussen de wereld dichtbij en de wereld veraf, tussen de binnen- en de buitenwereld. Dat geeft ze de 'i' van imaginair. Als Opsomer naar Sao Paulo trekt voor '_imovie[2]_: in-between/shifting' (2004), filmt ze als een alien, als een absolute buitenstaander die moeilijk door de muren weet te breken van de

miljoenenstad. We zien wel mensen, silhouetten, leven... Maar het is altijd klein, veraf, onscherp. Els Opsomer toont het verschil tussen een lichaam en een foto. Tussen het tastbare en het ontastbare. Tussen de voorstelling en de fantasie. Het gaat over beelden, ideeën, werelden die ze voortdurend met elkaar in overeenstemming moet brengen om te blijven functioneren. Het gaat over de manier waarop ze zichzelf verhoudt tot de omgeving. Dat bezorgt de '_imovie_' de 'i' van identiteit – de onvermijdelijke grote engelse 'I'.

In '_imovie[3]_: silver lips/for me' – waarvan het MAC's een voorlopige versie toont – gebruikt Els Opsomer beelden uit Senegal. Het is haar meest persoonlijke film. Alles draait rond het lichaam van de geliefde ginder die wacht op de juiste papieren om te reizen naar hier. Woord en beeld, idee en realiteit, theorie en praktijk, wit en zwart: ze leken nooit zover van elkaar dan in deze videobrief. Deze foto's worden niet meer onderzocht maar gulzig betast. Tot er niets meer is te zien. (PVB)

Els Opsomer, '_imovie [1-2-3]_'. Tot 13 augustus in MAC's, Hornu. www.macs.be. 065-613.850
'_imovie [one]_: the agony of silence'. Ook te zien in de tentoonstelling 'Time Suspended', van 21 augustus tot 9 september in KVS Box, Brussel. www.kvs.be